

МІСЦЕ УКРАЇНИ В ІНФРАСТРУКТУРІ СВІТОВОГО РИНКУ ПОСЛУГ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ

*М.К. Вишневська, канд. техн. наук, доцент
Національна металургійна академія України, м. Дніпро*

Вихід на зовнішні ринки завжди пов'язаний із вступом у конкурентну боротьбу. Проблема конкурентноздатності пропонуємих на світовий ринок Україною послуг є актуальною в умовах сучасних глобалізаційних процесів. Можна з впевненістю стверджувати, що Україна має величезний потенціал, а отже привертає увагу закордонних інвесторів. Так, зокрема, стратегічно вигідне географічне положення, м'який клімат, ємний ринок споживчих товарів і послуг, високий науковий потенціал – є беззаперечними перевагами нашої країни.

Розглянемо більш детально існуючу ситуацію на українському ринку послуг у взаємозв'язку зі світовим ринком. Так, на вітчизняному ринку транспортних послуг спостерігається зростання питомого пасажирообороту і вантажообігу по усіх видах транспорту, при цьому переважають залізничні перевезення. У той час як на світовому залізничному ринку спостерігається спад. Частка цього виду перевезень у загальному обсязі транспортного ринку скорочується. Це пов'язано з досить твердою конкуренцією з боку повітряного, автомобільного і трубопровідного транспорту. Незважаючи на те, що протягом найближчих років транспортним комплексом України планується забезпечення стабілізації і поступового росту обсягів перевезення вантажів і пасажирів, у роботі даної галузі є й істотні недоліки. Гострою залишається проблема відновлення основних виробничих фондів усіх видів транспорту і дорожнього господарства, підвищення технічного рівня автомобільних доріг і мостів, забезпечення безпечної експлуатації транспортних перевезень. Особливої уваги вимагають питання, пов'язані з удосконаленням механізму ціноутворення і державного регулювання суб'єктів монополій у галузі транспорту. Говорячи ж безпосередньо про зовнішньоекономічну діяльність, стосовно до даного сектору, відзначаємо наступне:

– необхідно направити сили на активізацію робіт, пов'язаних з розробкою мережі міжнародних транспортних кордонів. Метою даного кроку буде інтеграція транспортної системи України в європейську та світову;

– потрібна адаптація законодавства країни в галузі транспорту до світових стандартів у цілому і до законодавства ЄС зокрема;

– на сучасному етапі бажане застосування принципу «вільної конкуренції» на комерційній основі, що забезпечить вільність перевезень, захистить від несправедливої цінової політики і дискримінації у відношенні іноземного перевізника.

Розширення міжнародних зв'язків, популяризація активного способу життя, у тому числі за рахунок бурхливого розвитку соціальних сітей, відкриває широкі можливості для просування вітчизняного туристичного продукту на світовому ринку. За своїм туристичним потенціалом Україна має всі можливості стати туристичною державою світового рівня. Нині даний вітчизняний ринок активно розвивається, спостерігається певне зростання зазначеного сектора економіки. Приходить розуміння, що міжнародна діяльність не повинна залишатися виключно пріоритетом держави, розпочато процес децентралізації. Тож з боку регіональної влади необхідне розуміння важливості розширення зовнішньоекономічних зв'язків, укладення обласними і місцевими адміністраціями міжнародних міжрегіональних угод. Закордонний досвід свідчить про підвищення ролі місцевих органів влади у розвитку туристичних регіонів більшості країн.

На ринку фінансових послуг України спостерігаються негативні тенденції. Залишається проблемою низька капіталізація банківської системи, лізингові компанії досі залишаються не розвинутими з ряду об'єктивних причин. На світовому фінансовому ринку відзначається розширення емісійно-посередницької діяльності, пов'язаної з розміщенням і випуском цінних паперів і міжнародних позик. Але, на жаль, незважаючи на світові тенденції, український ринок цінних паперів залишається не інтегрованим у міжнародні фінансові ринки через непривабливість для фізичних осіб і здійснення операцій з цінними паперами за межами організованого ринку.

Вітчизняний ринок страхових послуг розвивається динамічно, хоча присутні і негативні моменти: досі залишається низьким рівень страхових виплат, мало розвинуті такі види страхування, як медичне, пенсійне, страхування життя. Без відродження довіри громадян до держави в цілому і страховим компаніям зокрема, не можна очікувати на стрімке зростання та поліпшення ситуації на вітчизняному ринку даних послуг і тим більше на рівні світових масштабів.

У сучасних реаліях сегмент управлінського консультування має величезне значення, сприяючи динамічному і успішному розвитку всіх галузей і секторів економіки. В якості основної причини зростання попиту на комплекс консалтингового сервісу можна виділити потребу в аналізі та ефективному використанні стороннього досвіду в момент прийняття ключових управлінських рішень, що, в свою чергу, пояснюється бажанням менеджменту організації знизити поріг невизначеності в умовах мінливої ринкової кон'юнктури.

На думку вітчизняних і іноземних експертів, консалтингові послуги могли би стати ефективним інструментом для здійснення ряду економічних реформ в Україні, як на рівні окремих підприємств і регіонів, так і на рівні національної економіки в цілому. Сьогодні з розвитком ринкових відносин в Україні, формується соціально-економічне замовлення на консалтинг. Однак потрібно прикласти ще чимало зусиль, перш ніж він вийде на рівень, характерний для країн з розвинутою ринковою економікою. І справа не тільки в інтелектуальному потенціалі, оскільки з упевненістю можна стверджувати, що ринок праці в Україні перенасичений фахівцями, що можуть бути зайняті в консалтинговій сфері, не поступаючись західним консультантам. Аналіз тенденцій функціонування органів «внутрішнього» і «зовнішнього» консалтингу демонструє, що ряд напрямків більшою мірою притаманні саме останньому, зокрема: маркетинговий, юридичний, виробничий, оцінний, податковий та ІТ-консалтинг. Зростаюча потреба консультаційних послуг в сучасних економічних умовах призводить до того, що дана діяльність стала здійснюватися не тільки в спеціалізованих консалтингових компаніях, але і всередині окремих суб'єктів економічної діяльності.

Тож на сьогодні роль України на міжнародному ринку послуг ще не значна. Це обумовлено тим, що експорт стримується нерозвинутою і малоефективною структурою даного сектору національної економіки, низькою конкурентоздатністю більшості традиційних видів послуг. Негативним моментом є і те, що в зовнішній торгівлі України тіньові послуги, як і раніше, займають чималу частку.

Не зважаючи на складнощі, у країни з таким великим потенціалом повинне бути майбутнє. Є шанс досягнення конкурентних переваг в експорті освітніх послуг, туризму, послуг у сфері космосу за умови вмілого керівництва, ефективної і цілеспрямованої політики уряду держави.

ОСОБЕННОСТИ ИНТЕГРАЦИОННЫХ УСТРЕМЛЕНИЙ УКРАИНЫ И ВЬЕТНАМА

В.И. Герасимчук, д-р экон. наук, профессор

Зионг Тхи Тгуй Оань (Вьетнам), соискатель высшего образования

Национальный технический университет Украины

«Киевский политехнический институт имени Игоря Сикорского»

Введение. В период 1967-1973гг. один из авторов подготовленной публикации [ВИГ] был студентом группы ХМП-13 (ФХМ, КПИ), в которой обучалось кроме украинских студентов 7 студентов из Демократической Республики Вьетнам (ДРВ). Так сложилось, что в 2002г. по инициативе того же автора [ВИГ] в КПИ была создана кафедра международной экономики. И вот на этой кафедре на 4-м курсе в интернациональной группе (Азербайджан, Гана, Вьетнам, Китай, Турция и Эквадор) обучается второй автор статьи – Зионг Тхи Тгуй Оань из Социалистической Республики Вьетнам (СРВ). Определенным образом это послужило основанием провести параллели между ретроспективной, состоянием и перспективами социально-экономического развития Украины и Вьетнама с учетом особенностей интеграционных устремлений двух стран.

Сравнительная характеристика состояния экономики Украины и Вьетнама. Нельзя не напомнить, что история и Украины, и Вьетнама в течение значительного периода сопровождалась военными действиями. Только в XX столетии Украина пережила Первую мировую, гражданскую и Вторую мировую войны. И ныне Украине приходится вести антитеррористическую операцию (АТО) на востоке страны. В том же XX столетии вьетнамскому народу пришлось сражаться против французских колонизаторов, против японцев во Второй мировой войне, против американских войск во Второй Индокитайской войне. 2 июля 1976 г. произошло историческое объединение Севера и Юга Вьетнама с образованием СРВ. В 1986г. объявлена «политика обновления» страны («Дой Мой»). Вьетнам стал на путь мирного строительства своей родины. Украина приобрела долгожданную независимость в 1991г. и в течение уже более четверти века стремится реформировать экономические отношения для существенного повышения уровня жизни граждан.